

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 דצמבר 2010

ת"פ 10-03-46535 מדינת ישראל נ'
נילמן(עציר) ואח'

בפני כב' השופט צבי גורפינקל

המאשימה מדינת ישראל – אין הופעה עקב השביתה

נגד

הנאשמת 1. ירדנה נילמן - הובאה ע"י הליווי
ע"י ב"כ עו"ד אבי כהן

1

2

פרוטוקול

3

4 עו"ד כהן: ברצוני להעיד עדי אופי זימנתי אותם להיום, ואבקש להעידם למרות
5 שביתת הפרקליטות. לענין הטיעונים לעונש אבקש שהטיעון ידחה כדי שחברי
6 מהתביעה יוכלו לטעון, ברצוני להציג תמונה מלאה ועובדות, ויהיה לי נוח יותר לטעון
7 כשהיה נציג המדינה ותהיה התייחסות, התיק רגיש.

8

החלטה

9

10 שביתת הפרקליטים פרצה לפני 5 שבועות, וסיומה אינו נראה באופק.
11 כאשר אין ברירה אחרת, דוחה ביהמ"ש דיונים לצורך הצגת נתונים ע"י התביעה,
12 ובוודאי כאשר מדובר בתיק הוכחות שיש בו צורך לשמוע עדים.
13 כאן הוגש תסקיר של שירות המבחן, התסקיר מפורט דיו, ועקב השביתה שסיומה
14 כאמור אינו ידוע, מחליט ביהמ"ש לשמוע את הטיעונים לעונש ללא טיעוני התביעה.
15 לפיכך עדי האופי ישמעו היום ולמרות בקשתו הקולגיאלית של הסניגור, ישמעו גם
16 טיעוני הסנגוריה היום.

17 ניתנה והודעה היום י"ג טבת תשע"א, 20/12/2010 במעמד הנוכחים.

18

צבי גורפינקל, שופט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 דצמבר 2010

ת"פ 10-03-46535 מדינת ישראל נ'
נילמן(עציר) ואח'

1

2

3

עד אופי מס' 1, רס"ב עופר קליין, מוזהר כחוק ומשיב:

4

אני משרת במפלג הונאה ת"א, כחוקר, ואני עו"ד במקצועי.

5

כשהנאשמת הגיעה מחו"ל חקרתיה וגם פקד דני אופק. היא ענתה לי על כל השאלות,

6

שת"פ באופן מלא, אפשר לקרוא מההודעות שמסרה גירסתה. חקרנו גם את יהושוע

7

שאול, ז"ל ואת מירב לוי, הם היו עצורים ב- 2008 כשהתפוצצה הפרשה, והגשנו ערר

8

בענין שחרורם. סברנו שהם אמורים להיות במעצר. היתה כבר תשתית ראיות נגדם.

9

אך לאור העובדה שהנאשמת לא היתה בארץ ביהמ"ש סבר שבשלב זה הם ישוחררו.

10

אם על פי כתב האישום המתוקן מירב לוי הודתה בסיוע, היא פתחה את החברה

11

"איש", שהיתה על שמה, חקרנו עובדות בחברה שמסרו לנו שנעשה שימוש לרעה

12

בכספים של החסויים ע"י הנאשמת ושאול, ז"ל.

13

14

עו"ד כהן: אבקש להגיש הודעות של צידון זינגיר יפה.

15

ההודעה מסומנת 1/נ

16

ההודעה של אביגייל לוי נ/2.

17

18

גילינו של שאול יש עבר פלילי בעבירות מרמה מהרגע שהוא נעצר.

19

ר.פ. של שאול ז"ל מסומן נ/3

20

העד מופנה לדבריה של הנאשמת מיום 22.3.10, לגבי הכספים שהעבירה לשאול,

21

והסתבר שהוא השקיע את הכסף בעסקיו, אם הנאשמת ומירב טענו שגם חלק

22

מהכספים הפרטיים שלהם הם נתנו לשאול כדי שישקיע בשוק האפור, זה נכון.

23

אם אין מחלוקת לפי כתב האישום המתוקן ששאול השקיע כספים בדברים אישיים

24

שלו ולמשפחתו, במקום להשקיעם בשוק האפור, כדי שהכסף יחזור לחסויים.

25

עשינו בדיקה לגבי רכושה של הנאשמת – ניתנו עיקולים על ביתה, צוים אזרחיים,

26

לפני שהיא הגיעה ארצה.

27

שאול בחקירותיו אמר לנו שירדנה נשאה ללא שקל, ושהיא טיפשה. כשהוא נחקר

28

זה היה עם שובו מארה"ב, לאחר מכן הוא שוחרר, החקירה נמשכה, מאחר והנאשמת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 דצמבר 2010

ת"פ 10-03-46535 מדינת ישראל נ'
נילמן(עציר) ואח'

1 לא היתה בארץ לא יכולנו לחקור אותו, והקפאנו את הטפול בתיק, כשהיה ידוע
2 שהנאשמת חוזרת ארצה, התחדשה החקירה, חלק גדול מהחומר התוסף מהרגע
3 שידענו שהיא אמורה להגיע ארצה, שוקי לא נחקר לגבי החומר שהנאשמת מסרה,
4 אלא רק בחקירה הראשונית. עשינו השלמות וקיבלנו חומרים מהבנקים ולגבי דירות,
5 ושימושים בכרטיסי אשראי שאול לא נחקר על כך, כי הוא נפטר בלילה לפני
6 שהנאשמת הגיעה ארצה, עקב ת.ד.
7 הוסכם עם התביעה ששאל קנה רכוש מסויים ללא ידיעת הנאשמת, כמו היכטה,
8 הדירה בפוריה, הטיול לתיילאנד, שני אופנועי ים, ועוד.

9
10 עד אופי מס' 2, עו"ד ליאור ברינגר, מוזהר כחוק ומשיב:

11 אני מטפל בנושאים האזרחיים והכספיים של ירדנה, פניתי לעו"ד עופר כונס הנכסים
12 על הדירה של הנאשמת, נמסר לי שהדירה שלה נמכרה, ולאחר ניכוי החובות לבנק
13 והוצאות נותרה יתרה של כמליון שש מאות ש, והעיקולים שהוטלו הם כ- 4 מליון ש.
14 כך שלא תקבל כסף. הכסף ילך לנושים. יש נגדה תביעות אזרחיות בסדרי גודל גדולים,
15 עקב הפרשה, ואין סיכוי שתשלמן.
16 אני מכיר את הנאשמת הרבה שנים, כואב לי לראותה בנסיבות כאלה, היא אישה
17 נדיבה, חרוצה ומתנדבת תמיד לעזור לאנשים. מכיר את עובדות כתב האישום, וזה
18 נשמע לי פתטי. היא נקלעה למשבר לפני 10 שנים כשהתגרשה, היא לא הראתה שהיא
19 שבורה, היא ניסתה לעשות עסקים עם שותף שהתברר שהוא נוכל, היא נשארה בחוסר
20 כל, ואז הכירה את שאול, לא אהבתיו לכן ניתקתי איתה מגע.
21 אין לה אגורה, מכיר אותה הרבה שנים, שני הילדים שלה הם בבת עינה, היא לא
22 מסוגלת לתת להם אגורה, כך שאין לי צל של ספק שהיא נשארה חסרת כל, איני
23 מצדיק את מעשיה, זה כואב ועצוב.

24
25 עדת אופי מס' 3, גבי טליה אור, מוזהרת כחוק ומשיבה:

26 אני בתה של הנאשמת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 דצמבר 2010

ת"פ 10-03-46535 מדינת ישראל נ'
נילמן(עציר) ואח'

1 אני סטודנטית למשפטים. הייתי עם אמא בגרוטמלה לפני שחזרה ארצה. ראיתיה
2 לאחר שהתפוצצה הפרשה, מצאתיה מקלפת תפוחי אדמה, היא החזיקה אותנו כל
3 השנים, לא היה לה שם שום דבר, התייחסו אליה נורא שם, היה לי ברור שהיא נאכלת
4 מבפנים, היא רצתה שיהיה לנו טוב, ופחדה לחזור כי הגזירות עלינו היו נוראיות, לגבי
5 הבית והמכוניות וכל מה שהיה עם התקשורת. נשברתי כשראיתיה. היא קילפה בננות
6 כדי לקבל 5 ש"ח לשעה. היא אדם מכובד, ועזרה להרבה ילדים, באתי איתה פעם
7 לאכסניה, והמתנתי לה בחוץ כ- 3 שעות. היתה שם עם ילד. היא אדם כל כך טוב.
8 אמא חזרה ארצה כי היא לא יכלה יותר, לא החזיקה מעמד. גם רצתה להיות קרובה
9 אלינו.

10 היו נערים חסויים שהתקשרו אליה, ראיתי שהיא טיפלה בהם, תמיד היא שוחחה
11 בטלפון איתם. עניתי פעם לטלפון מחסוי וביקש את אמא, את ירדנה. הייתי במצוקה
12 קשה שם, והיא לא יכלה להישאר איתי עוד כמה ימים, כי היתה מסורה לחסויים.
13 היא לא רצתה להתעשר על חשבונם, לא תעשה דבר תוך פגיעה במישהו אחר.
14 גם אנו הילדים נשארנו בלי כלום, מלבד שיש לאבי שאינו בקשר לאחר הגירושין, אם
15 היא היתה עושה זאת תוך כדי תכנון היא היתה משלמת את המשכנתא, היתה מניחה
16 כספים בצד בשבילינו. לא יתכן שעשתה זאת כדי לפגוע בחסויים, דאגה להם יותר
17 מלנו.

18 הבנתי ששוקי מנצל אותה.
19 אני מבקרת את אמא הרבה במעצר, בתהליך ההמתנה לכניסה אפשר לראות שאנו
20 כמו נטע זר. היא לא מכירה את הבנות שם, לא מתחברת אליהן, היא שונה מהן.
21 איני מבקשת מביהמ"ש לשחרר אותה, אך להבין שזה לא היה תוך כוונה לגניבה. לא
22 ממוקם של פגיעה מצידה. אין לומר עליה אף מילה רעה.
23

24 עדת אופי מס' 4 ד"ר שלמי טובית, מוזהרת כחוק ומשיבה:
25 אני מכירה את ירדנה כ- 15 שנה, היא ייצגה את המוכר שרכשתי ממנו דירה, היתה אז
26 עו"ד. היתה דירה יקרה, והיתה לה בעיה ברישום בטאבו, היא הבטיחה שתסדר ואכן
27 היא סידרה במהירות שיא וגם לדיירים האחרים את כל הרישום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 דצמבר 2010

ת"פ 10-03-46535 מדינת ישראל נ'
נילמן(עציר) ואח'

1 הפכנו לחברות נפש, היא גרה לידי. בילתה אצלי הרבה שעות, היא היתה מגיעה עם 3
2 פלאפונים שלא פסקו וגם בחצות היא ענתה לשיחות ועזרה לילדים, היה לה חסוי
3 בקיבוץ עין יהב בדרום, ושבתות היא היתה נוסעת כדי להיות איתו, טיילנו ביחד אך
4 היא לא הגיעה לטיולים כי הלכה לחסויים. יחסה למטופלים, לא רק לילדים, גם
5 לזקנות שהתקשרו שוב ושוב והיא היתה עונה להן בסבלנות רבה. זה הצד המקצועי,
6 יודעת שקיבלה 150 חסויים בתקופה קצרה, כך שהמוסדות הכירו בכושר הניהול שלה
7 ובעזרה וביכולתה הניהולית, המשפחות היו מרוצות.

8 לגבי הצד האישי, ירדנה שיושבת בביהמ"ש היא אחרת ממה שהכרתיה, היא בחורה
9 שכולם אהבו אותה, ביתה שרץ חברים, לא היתה לבד אף פעם, תמיד הכינה אוכל
10 לכולם, היתה לבבית וכובשת, לפני 10 שנים היא היתה שליחה של אינטל באירלנד,
11 היא ברוכת כשרונות, היתה עו"ד, עבדה בשיווק של אינטל בקרית גת ועברה לטפל
12 בחסויים. שמעתיה שבורה וראיתיה שבורה וירדה 15 ק"ג כי בעלה עזב אותה, תמיד
13 כלפי חוץ היא מחייכת, אך לעצמה לא עזרה. קרה שם משבר עמוק ומאז כושר
14 השיפוט שלה כלפי גברים אבד. היא נפלה שולל לנוכלים, הנוכל הראשון היה יהודה,
15 שניסיתי להפריד ולהציל חלק מהכספים שהוא לקח לה, לאחר מכן הכירה את שוקי,
16 שלא רציתי להכירו. היא נפלה לסחרור ועיוורון, "ירדנה ב" לא משהו שפוי, הלכה
17 שולל.

18 כשאני מגיעה לכלא, זה בלתי נסבל, אני בוכה כל הזמן, למרות שירדנה נראית
19 מחוייכת, היא לוקחת כדורים נגד דכאון, מאוד קשה לה בכלא, אין לה עם מי לדבר,
20 זה לא המקום שלה שם, נכון שהיא מסתדרת בכל מקום, אך זה לא מקום בשבילה.

21

22 עדת אופי מס' 5 גבי לילית תלאל, מוזהרת כחוק ומשיבה:

23 אני חברה של טליה בתה של הנאשמת, פגשתי את הנאשמת בגרוטמלה שם הייתי
24 כמה חודשים לאחר שהיא עזבה את הארץ עם התפוצצות הפרשה, המצב היה בלתי
25 נתפס, היא היתה שונה לגמרי – עם עוני גדול, תחושת אבדון, וחוסר הבנה של מה
26 קרה. עם תחושת חרטה אין סופית שאי אפשר להסבירה. זו היתה סיטואציה מאוד
27 קשה. הייתי עדה לתהליך של חזרתה ארצה, לא היה לה ספק שהיא צריכה לעשות כך,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 דצמבר 2010

ת"פ 10-03-46535 מדינת ישראל נ'
נילמן(עציר) ואח'

1 אלא מדובר בענין של זמן. היא לא פושעת נמלטת, היא ידעה שתשלם על מה שעשתה.
2 היא לא נסעה לשם כדי להנות.
3 באופן חד משמעי, מעבר לכל הטלפונים שהתקשרו אליה החוסים, אין שני לה.

4
5 עד אופי מס' 6, מר ישראל עוזרי, מוזהר כחוק ומשיב:

6 אני מכיר את ירדנה מזה 20 שנה, הבנות למדו ביחד והיתה לקוחה במסעדותי, אמנם
7 לא הכרתיה לעומק, אך ראיתי וקשה לי לחשוב עליה כאדם רע. היא גידלה כלבים
8 עזובים, חיילים בודדים שטיפלה בהם, הביאה אותם למסעדה והיתה משוחחת איתם
9 שעות, ונפרדו כאמא לבת או לבן, בחיבוקים ונשיקות, קשה לי לחשוב עליה כאדם רע.

10
11 עד אופי מס' 7, מלמד אריה, מוזהר כחוק ומשיב:

12 אני קרוב משפחה של ירדנה, בני דודים. באתי לביהמ"ש כדי לבקש רחמים על אשה
13 טובה שכל הבעיה שלה שרצתה לעשות רק טוב, היא עזרה לי באופן אישי, לא פעם,
14 השבר נוצר כשהיא התגרשה, היא הוכתה במכה שלא כתובה, בעלה בגד בה, לקח לה
15 שנתיים למצוא את עצמה, היתה מבולבלת לגמרי, לאחר מכן במהלך הנסיון של אימי
16 ז"ל לעזור לאמה ז"ל, עלה בראשה רעיון שהיא תפתח בית אבות כדי לעשות טוב
17 לזקנים, היא נפלה עם נוכל, הבנתי שקוראים לו יהודה, גזל ממנה המון כספים,
18 ראיתיו פעם אחת בארוע משפחתי, והנוכל השני שלא ראיתיו שנפלה איתו, היה ברור
19 לי שהיא לא חושבת עם הראש, היתה שבוייה בקסם של גבר שרלטן ששיחק לה
20 ברגשות. היא אשה טובה, היא לקחה את הכסף של האנשים כדי שהנוכל יגדיל את
21 הכסף בשוק האפור ותחזיר להם.
22 אני מבקש מביהמ"ש לדון אותה לכף זכות. אפילו שהמעשה שלה קשה על פניו.

23
24 עו"ד כהן: אבקש להגיש מכתב מעו"ס שעבדה בחברה וראתה את הטפול של הנאשמת
25 בחסויים.

26 המכתב מסומן 4/נ

27 מכתב מהמחלקה המשפטית מסומן 5/נ

11/10
11/3

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 דצמבר 2010

ת"פ 10-03-46535 מדינת ישראל נ'
נילמן(עציר) ואח'

1
2 כשקוראים את כתב האישום המתוקן מתחשק "להרוג" את הנאשמת. רואים נאשמת
3 שביצעה מעשים כה נוראים ובזויים, כלפי החסויים, האנשים החלשים ביותר, עליהם
4 קיבלה אחריות וסמכות, וברגל גסה מעלה באמון שניתן בה.
5 ביהמ"ש שמע את עדי האופי, כאילו מדברים על אדם אחר, העד שדיבר על כלבים
6 עזובים וחיילים בודדים שהיא טיפלה, זה לא מסתדר עם העבירות.
7 גם התסקיר המורכב נותן תמונה, הנאשמת בת 62, בוגרת מתולדות האומנות, עו"ס,
8 עו"ד – ללא רבב, לא היתה מעולם בתחנת משטרה ולא נפתח נגדה תיק עד למקרה.
9 היא יכלה להמשיך להיות בגרוטמלה ולא לחזור ארצה כדי להישפט. היא הודתה בכל
10 מה שהיה, ונדהמת שחלק גדול מהכספים הושקעו ע"י שוקי ברכושו הפרטי ללא
11 ידיעתה. אבקש לנהוג כלפיה ביושר והגינות בענין העונש, נכון שידעה שהעבירות
12 חמורות, היא לא ידעה שבן זוגה שהיה צעיר ממנה ב- 30 שנה, שהוא נוכל ושהכספים
13 לא יעברו לחסויים. היא נתנה את כספי דירתה לשוקי, לא חשבה שאיש יפגע.
14 כפי שאמר מר קליין היא נדהמה מהעובדות.
15 מפנה לסעי' 6 (ה) להסדר הטיעון, הסכמנו עם התביעה ששוקי עשה שימוש פרטי שעל
16 טיבו לא ידעה הנאשמת, מפנה לסעי' 33-35 לעובדות וסעי' 41, 43, 47-50, על קניית
17 היכטה וכו', הם חיו כבני זוג מספר שנים, הוא חי גם עם אשתו בצפון.
18 כתב האישום מדבר שהעבירות בוצעו יחד. אך התביעה הסכימה שהוא השקיע את
19 הכספים בדברים אישיים שלו ולא בשוק האפור. זה נודע לה רק בחקירה. היא ידעה
20 שביצעה עבירות לכן עזבה לגרוטמלה, היא האמינה שהכספים יחזרו. היא שאלה את
21 שוקי מה עם הכספים, ואז הבינה שהוא הונה אותה. היא יכלה להישאר אך חזרה
22 ארצה, עם ייסורי מצפון קשים והודתה בחקירתה מייד, לקחה אחריות. הסדר הטיעון
23 שהושג בעמל רב היתה הגינות מצד המדינה שמאשרת את טענותינו במקום לנהל
24 משפט, הם כתבו שירדנה לא ידעה ששוקי הונה אותה. נכון שלא מדובר בילדה קטנה,
25 אלא באשה מבוגרת ומשכילה, אך שמענו על המשברים שעברה, ועל הניצול שעברה,
26 היא לא ידעה על העבר הפלילי שלו שמלמד שהוא זייף, רימה וגנב. המשטרה חקרה
27 את הרכוש של שוקי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 דצמבר 2010

ת"פ 10-03-46535 מדינת ישראל נ'
נילמן(עציר) ואח'

1 אסור היה לה לעשות שימוש בכספים, נכון שמעלה בתפקידה, אך האמינה שהכספים
2 יוחזרו.
3 טעמים נוספים לקולא, הודעתה המיידית, חזרה ארצה להענש, היתה חסרת כל, היא
4 לא אשה צעירה, ודירתה היחידה הועברה לכונס כדי להחזיר את הכספים, את כספי
5 ירושתה מאביה העבירה לשוקי. כשהיא תשתחרר תהיה חסרת כל.
6 אין ספק שעונשה של מירב צריך להיות קל משמעותית מעונשה של ירדנה, אך מדובר
7 באותו כתב אישום, היא הודתה בסיוע בסכומים נמוכים, ונדונה ל- 5 חודשי עבודות
8 שירות בהסכמת התביעה.
9 מפנה לפסיקה בענין שיוויון הענישה גם כשיש מחלוקת בין הנאשמים. נכון שהיא
10 צריכה להענש יותר ממירב השאלה פי כמה.
11 אין מחלוקת שמירב הלכה שולל אחרי שוקי ונתנה את כספיה באמונה שישקיע בשוק
12 האפור והכספים יוחזרו כמו הנאשמת. הנאשמת לקחה על כתפיה את האחריות,
13 ביהמ"ש העליון אומר שגם אם ראוי לגזור על ירדנה 7 שנות מאסר, יש מקום לשיוויון
14 בענישה של מירב, אין מקום לומר שהונו את מירב, היא לא סובלת מפיגור, היא
15 ניהלה את החברה וטיפלה בכספים, נכון שבסכומים יותר נמוכים.
16 הנאשמת לא יכלה להשתחרר עקב כך שלא היה לה כסף לשלם ערבות. אין מקום
17 לאבחנה בינה לבין מירב בענין העונש, מפנה למסמכים בקשר לטיפול בחסויים,
18 מפנה לנ/4, היא הקימה בית אבות קטן כדי לעזור לקשישים, ראוי לקחת לזכותה את
19 הטיפול האנושי המסור בילדים.
20 התסקיר מפורט ויסודי, מתאר את המשברים שהיא חוותה בעקבות גירושה, ואת
21 האמון המלא שנתנה בשוקי הנוכל, את מורכבותה האישית, הפגיעה בדימוי העצמי,
22 מבקשים שביהמ"ש יקח את מורכבות חייה בקובעו את העונש.
23 לא קל לגזור את הדין בתיק זה, מפנה לפסיקה בתיקים חמורים הרבה יותר, גם של
24 ישראל פרי שביהמ"ש העליון הפחית את עונשו ל- 10 שנים.
25 מקרה דומה של עו"ד מכנס שפגע בחסויה בת 8 ובציבור עו"ד, גנב ממנה 11 מליון ₪,
26 ניהל הוכחות, נדון – 7 שנים בפועל ללא קנסות, ביהמ"ש העליון הפחית את עונשו ל-
27 5.5 שנים, עקב גילו ועברו הנקי. כך שעונשה של ירדנה צריך להיות קל יותר מעונשו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 דצמבר 2010

ת"פ 10-03-46535 מדינת ישראל נ'
נילמן(עציר) ואח'

1 מפנה לפס"ד של כב' השופט כבוב בהונאה של 600 מליון ₪, היה לו עבר וריצה
2 מאסרים, נדון ל- 10 שנים, לא הוגש ערעור. אם נשווה את המקרה הזה, אין ספק
3 שעונשה צריך להיות פחות בהרבה.
4 מפנה לפסיקה נוספת, מצטט.
5 אני מבקש מביהמ"ש להיות הוגן עם ירדנה, להבין את השתלשלות הדברים, לראות
6 את הניצול שנוצלה, את לקיחת האחריות ואת הדברים הטובים שעשתה כל חייה, את
7 גילה, עברה הנקי, ומה שעובר עליה במעצר, היא תתחיל מאפס לאחר שחרורה, גם
8 מבחינה אנושית, תעסוקתית, בהתאם לפסיקה ולמסמכים שהגשנו נבקש לתת גם לה
9 פתח של תקווה, ושהפער בין העונש שלה לשל מירב יהיה מאוזן. ראוי ללכת לקראתה.
10
11 הנאשמת: כשאני קוראת את כתב האישום אני כאילו קוראת על אדם אחר שעשה
12 את הדברים האיומים. כשנסעתי לגרוטמלה, היה ברור שאני נוסעת לזמן קצר, ככל
13 שעבר הזמן והפער בין הקודים המצפוניים שלי הלך וגדל, ניגשתי לקונסול וסיכמתי
14 איתו תאריך חזרתי, הייתי שם שנה ושלושה חודשים, החזרה לא נכפתה עלי, יכולתי
15 להישאר שם לנצח. אך אני לא פושעת נמלטת. היה ברור לי שאני חוזרת לרצות את
16 העונש. בשדה התעופה נעצרתי והושבתי בתדר החקירות, בביקורת הדרכונים היא
17 חשבה לשחרר אותי, אך אמרתי לפקידה שאיני משוחררת, והיא פנתה לקצין ואמר
18 לה שהמשטרה לא הגיעה, אני באתי כדי לרצות את עונשי, הלכתי ישר למשטרה עם
19 המזוודות. אני צריכה לשאת בעונש, ואין ספק זה מעשה חמור, אך זה נעשה מתוך
20 רצון להטיב עם החסויים, מעולם לא לקחתי שקל מאדם, ובוודאי לא מאנשים שבהם
21 טיפלתי 24 שעות ביממה, הילדים היו בני בית אצלי, לא היה חסוי שלא ידעתי את
22 מספר הנעליים שלו, נסעתי אליהם וכמעט לא הייתי במשרד, היה קל לסבן אותי כי
23 רציתי לטפל באנשים ולא בצדדים הכספיים וזו הטעות שלי.
24 המעבר לא קל, אין לי המשותף לאנשים במעצר, תקופת המעצר בלתי נסבלת. היא
25 ארוכה ולא נגמרת. אני יוצאת בלי כלום, לא ברור לי מה אעשה אחרי זה. השארתי
26 את ילדי ללא כלום, הם גם נושאים בעונש שלי.
27 אני מבקשת לקחת כל זאת בחשבון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 דצמבר 2010

ת"פ 10-03-46535 מדינת ישראל נ'
נילמן(עציר) ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

החלטה

גזה"ד ינתן ביום 6.1.11 שעה 08.30.

הנאשמת תובא באמצעות הליווי.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לפמת"א כדי שיתייצבו לדיון.

ניתנה והודעה היום י"ג טבת תשע"א, 20/12/2010 במעמד הנוכחים.

צבי גורפינקל, שופט

17
18
19